

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Clementissimis Auspiciis Fridericianis De Emphasi
Sacrarum Vocum, Ex veteri Hist. Hebr. repetenda, publice
cum aliis colloquuntur**

Ad diem XII. Maji A. a partu Virginis MDCCIII. In Auditorio Theologorum

Dassovius, Theodor Dassovius, Theodor

Kiloni[i], 1714

VD18 90523733

Comma. X. Apoc. 7. v. 13.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10336

loco suo, movebatur deniqve totum tabernaculum, quod fiebat cum castra ponerent in aliis locis, & sic Ecclesia quasi loco movebatur, & in alium locum transferebatur. Fiebat ea res satis operose & pœnæ loco habebatur, quia illo tempore non sacra peragi ministeria, nec offerri victimæ poterant. Unde quando dicitur: & movebo candelabrum de loco suo, sensus hic est: & tollam Ecclesiam ejusqve culturam.

§. III. Sed cur Ecclesia præcise cum candelabro comparatur, & non cum alia supellectile, cujus in Ecclesia usus est? quia nihil erat luce majus, nihil luce dulcius nihil lucebat in tabernaculo tam splendide ac candelabrum sacrum, ita etiã lux Ecclesiæ est verbum Dei sincere prædicatum, unde & sacerdotes vocantur luces Ecclesiæ. Sicut itaqve sublata luce candelabri, ingruiebant tenebræ, ita quoqve sublata luce verbi ingruunt tenebræ hæresium, & variæ calamitatis.

COMMA. X.

Apoc. 7. v. 13.

Isti qui amicti sunt stolis albis, quoniam sunt?

§. I.

Vestes albæ in Judæa gente signum erant lætitiæ *Vid. Maim. T. 3. in Biath Hammikdash c. 6. §. 11.* unde & in conviviis desponsationum induebantur. *Vid. Aruch. f. 69. col. 4.* & contrario à luctu exulabant. Hinc stolis albis amictum esse, est lætari magnopere, & omnibus incedere lætitiis.

§. II. Sed quomodo stolæ albæ dicuntur lotæ sanguine? Legimus equidem sanguine contaminatas vestes fuisse diligentem lotas nempe sputo jejuno, succo fabarum contritarum smegmate, nitro, sale Alkali & liqvore margaritarum *docente Mej. T. 3. de*

T.3. de Oblationibus c.8. §.4 & 10. sed sanguine lotas fuisse vestes, non legimus. Hoc tamen certum est, si sacrificiorum sanguines, ex quo aspersi ad altare essent, sive ex quo facta esset expiatio caderent in vestem, vel vestis tota iis immergeretur, ut plane madeficeret, vestis haberetur sancta & nullam diceretur habere maculam. Unde nec lavabatur, quia omnes lotiones superabat *Vid. Maj: de oblationibus c.8. §.4 ad 10.* ita qui sanguine Christi lavarunt animas vera fide, nullam amplius habent maculam, quia sanguine expiatorio lotæ sunt ceu sanguine sanctissimo.

§. III. Præterea Gen.49. dicitur lavari vestis in sanguine uvarum, quod explicatur de copia vini rubri, quod tanta sit vini rubri copia, ut adhiberi loco aquæ ad lavandas vestes possit, qui homo, qui in sanguine uvarum vestes suas lavare poterat, erat felicissimus, utpote qui singularem Dei benedictionem in aucto vino experiretur. Videantur *Aben Esra & Jarchius in b. l.* Multo magis dici debet felicissimus, qui in sanguine Christi animam suam lavat, quoniam ille benedictionem Dei spiritualem adipiscitur. Qui enim Christum vera fide suscipit, omnis divinæ benedictionis spem habet certissimam.

§. IV. Sed dealbari vestes plus erat quam si lavarentur. Unde non modo lotæ dicuntur vestes fidelium in sanguine Christi, sed plane dealbatæ. Quamvis enim lotæ essent vestes, nondum tamen erant dealbatæ, siquidem ad dealbationem non modo una alterave lotio sed crebrius & diligenter repetita requirebatur, ut tunc demum vestis diceretur dealbari, si sæpius & diligenter lota esset, ut albidine vel certare cum nive posset & splenderet. Judæi enim ad lotiones erant attentissimi. Longe melius lavantur animæ fidelium sanguine Christi, unde tantam albedinem consequuntur, quæ omnes terrenarum rerum albedines infinitis parasangis superat, animasque splendidas efficit & coruscantes, sicut apud Hebræos res etiam per ignem dealbabantur, ut splendere ac coruscare inciperent. *Vid.*

Maim. in Mischnam Abboda Sara fol. 206 p.1.

edit. Rivens. in fol.

DISP. III.

PRÆFAMEN.

Cum annis superioribus aliquas vocum sacrarum emphases ex Historia Hebræa veteri repeteremus simul pollicebamur, paulatim nos eruturos esse plures, prout otii & temporis ferret ratio; cuius promissi memores denuo ad studium hoc pulcherrimum accingimur, & alia codicis divini commata illustrare ad mentem Hebræorū incipimus, quod institutum ut bene feliciterque veritat, divinum Numen summa veneratione appellamus. Sit itaque.

COMMA I.

Cantic. 1. v. 13.

Amicus meus mihi est fasciculus myrrhæ &c.

§. 1. Cur Ecclesia, ceu sponsa, Christum amicum suum magnopere dilectum cum myrrhæ comparet fasciculo facillime indagatur. Amabant enim Hebrææ virgines myrrham, unde oleo myrrhino se diligentissime ungebant, ut incalescerent, quod oleum odoris erat suavissimi & tantæ virtutis, ut cavere deberent sibi, ne totum corpus immergerent; Sic enim halitus ex improvise intercludebatur, & vitæ seqvebatur periculum, fidem faciente *Nathane in Lexico Aruch, edit. Venet. fol. 71. col. 3.*

§. 2. Faciebant etiam virgines ex myrrha fasciculum

K 3

lum